

הकולות ואות הלפידים וגומר, וכולם מקשיבים לקהל, עליונים ומחזינים, שהם ששים רבוא של הקישיבה העליונה וששים רבוא של הקישיבה המתחזנה, ואחתה היא בדרכו רבעונך, שבקומן שפתח באנכי, שור לא נגה, אריה לא שאג עוף דאייה נשרא לא פרח, וכל חילין דמלין מביאיה בברס"א יקרא, ואדם לשבת על קרסי"א דאייה קודשא בריך הוא, איה ציית למלין דילך, בגין דמטרוניタ דילך דאייה אוריניתא קדיישא סליק בפומך. השגירה שלה, שהיא בתורה הקדושה, עולה בפיך.

תקון אחד עשר

זהו תקון ל"א

מיד פתח ואמר: בראשית, בראשית, והם ששה ימים, בראש אליה"ם מה זה אליה"ם? זה הימים השבעיע, וסוד הדבר - כל הנחלים הולכים אל הים וहם איןנו מלא. עליונים שםעו, איןנו מלא. הדגים שרווחשים ביום התורה, עליהם נאמר שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות, מספר חיות קטנות עם גדלות, וכולם שואגים על טרף, ובשכינה נאמר בה ומתן טרף לביתה וחק לנערתיה. כל הנחלים שהולכים אל הים הרויים שבעה, והם שבע הנערות הראויות לחת לה, לאם קדושה, שהיא בת שבע, ים האוקניוס כלול משבעה ימים, ולמה קרא אוקניוס? מושום שבל מני מים ודגים ורמשים שאינם שלה, ויבאו להפנס בה, היא מקיא אהום, ומשם הם שבים לכת, כמו שתבה נח שלא היתה מקבלת ממיין אחר, אלא мало שצוה הקדוש ברוך הוא, ומושום זה כל הנחלים, שהם תלמידי החכמים, כלם מתעקבים בתורה, הולכים אל הים, ורוצחים להפנס לשכינה, והוא אינה

וגומר, ובכללו צייתין למילולך עלאין ומתפאיין, דאיןון שתין רבוא דמתיבתא עלאה, ושתיין רבוא דמתיבתא תפאה, ואנת איה בדילוקנא דמארך, דבזמנא דפתח באנכי שור לא נגה אריה לא שאג עוף דאייה נשרא לא פרח, וכל חילין דמלין מביאיה בברס"א יקרא, ואדם לשבת על קרסי"א דאייה קודשא בריך הוא, איה ציית למלין דילך, בגין דמטרוניタ דילך דאייה אוריניתא קדיישא סליק בפומך.

תקונא אחת עשרה

(oho Tikkon ל"א)

מיד פתח ואמר, בראשית, בראש שית ימים בראש אלה"ם Mai אלה"ם ימא شبיעאה, ורזא דמלה (קהלת א כ) כל הנחלים הולכים אל הים, והם איןנו מלא. עלאיון שםו, נגין דרחשין בימא דאוריניתא, עללה אמר (תהלים קד כה) שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות, ובכללו שאגין על טרפין, ושבינטא אמר ביה (משל לא ו) ותמן טרף לביתה וחיק לנערתיה, כל הנחלים דאזורין לימה דא שאגין בת שבע איןון, ואינו שבע נערות (דקה קמיה נ"א) הרαιות לחת לה לאימה קדיישא דאייה בת שבע, ים אוקניוס כלילא משבע ימים, ואמי אתקריאת אוקניוס, בגין דכל מני מים ונוגין ורחשין דלאו איןון דילח, ויתון לאעלא ביה, איה מקיא לוז, וממן הם שבים ללבת, בגונא דתיבת נח דלא היה מקבלא ממייא אחרא, אלא מאlein דמייא קודשא בריך הוא, בגין דא כל הנחלים דאיןון תלמידי חכמים כלחו משבדלי באורייניתא הולכים אל הים, ובען לאעלא לשכינה, ואיה לא